

РЕШЕНИЕ

№ 4615

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **442** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/ и чл.145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. Б. С. срещу Заповед № СОА19-РД40-119 / 18.12.2020 г. на Кмета на Столична община, с която се отчуждава поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.2816.2539 /застроен/, с площ от 513 кв.м., и сграда с идентификатор 68134.2816.2539.2, с площ от 8 кв.м., попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект: „Връзка на [улица]с [улица], в участъка от о.т. 167 – о.т. 166 до о.т. 165 / от [улица]до [улица]“, район „В.“, [населено място], подлежащ на отчуждаване съгласно влязъл в сила подробен устройствен план /ПУП/ на м. „ж.к. О. 2“, одобрен с Решение № 491 по Протокол № 25 / 27.09.2012 г. на Столичен общински съвет /СОС/, действащ И. за м. „ж.к. О. 2“, одобрен със Заповед № РВР18-РА50-34 / 06.08.2018 г. и Заповед № РВР19-РА50-3 / 31.01.2019 г. за поправка на ОФГ на Главния архитект на Район „В.“, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост, за задоволяване на общински нужди. Със заповедта се определя парично обезщетение за собственика Е. Б. С. в общ размер на 64 644,84 лв., от които за земята – 39 336,84 лв., за сградата – 6 253 лв. и за дворни подобрения – 19 055 лв.

Жалбоподателят, лично и представляван от адв. Г., твърди, че заповедта, в частта ѝ, с която се определя обезщетение е незаконосъобразна. Смята , че размерът на парично

обезщетение е занижен. Моли съда да отмени заповедта в оспорената ѝ част и да определи по-висок размер на обезщетението, както и да присъди разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител юрк. Ю., в отговора по жалбата, както и в заседание, оспорва жалбата и я смята за неоснователна. Твърди се, че заповедта, вкл. в частта ѝ за определеното с нея обезщетение, е законосъобразна. Иска се оставяне на жалбата без уважение и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

По делото не е конституирана като заинтересована страна инвеститор на обекта, съгласно чл.27, ал.4 от ЗОБС, различен от ответника, доколкото такъв е именно Столична община, представлявана от кмета.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно изричната разпоредба на чл.27, ал.1 ЗОБС, от активно легитимирано лице, адресат на акта, и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, с оглед заявените в жалбата основания за незаконосъобразност и извършена на основание чл.168, ал.1 АПК служебна проверка на процесния административен акт приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

В конкретното административно производство се отчуждава поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.2816.2539 /застроен/, с площ от 513 кв.м., и сграда с идентификатор 68134.2816.2539.2, с площ от 8 кв.м., попадащ в улица, във връзка с реализацията на обект: „Връзка на [улица]с [улица], в участъка от о.т. 167 – о.т. 166 до о.т. 165 / от [улица]до [улица]“, район „В.“, [населено място], подлежащ на отчуждаване съгласно влязъл в сила подробен устройствен план /ПУП/ на м. „ж.к. О. 2“, одобрен с Решение № 491 по Протокол № 25 / 27.09.2012 г. на Столичен общински съвет /СОС/, действащ И. за м. „ж.к. О. 2“, одобрен със Заповед № РВР18-РА50-34 / 06.08.2018 г. и Заповед № РВР19-РА50-3 / 31.01.2019 г. за поправка на ОФГ на Главния архитект на Район „В.“, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост, за задоволяване на общински нужди.

Със заповедта се определя парично обезщетение за собственика Е. Б. С. в общ размер на 64 644,84 лв., от които за земята – 39 336,84 лв., за сградата – 6 253 лв. и за дворни подобрения – 19 055 лв.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган – Кметът на Столична община, съгласно изричната норма на чл.25, ал.2 от ЗОБС.

Актът е в предписаната от закона форма – мотивирана писмена заповед. Фактическите и правни основания за издаването са коректно посочени в нея, съответно в административната преписка, която предхожда издаването ѝ.

Предвид горното, съдът счита, че не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Между страните не е налице спор относно обстоятелството, че отчуждаването е във връзка с реализацията на обект „Връзка на [улица]с [улица], в участъка от о.т. 167 –

о.т. 166 до о.т. 165 / от [улица]до [улица]/“, район „В.“, [населено място], подлежащ на отчуждаване съгласно влязъл в сила подробен устройствен план /ПУП/ на м. „ж.к. О. 2“, одобрен с Решение № 491 по Протокол № 25 / 27.09.2012 г. на Столичен общински съвет /СОС/, действащ И. за м. „ж.к. О. 2“, одобрен със Заповед № РВР18-РА50-34 / 06.08.2018 г. и Заповед № РВР19-РА50-3 / 31.01.2019 г. за поправка на ОФГ на Главния архитект на Район „В.“, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост.

Следователно, при наличието на такъв влязъл в сила устройствен план се приема, че става въпрос за отчуждаване за осъществяване на обект публична общинска собственост за задоволяване на неотложна общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин, тъй като това са обстоятелства, които са изследвани, или поне е следвало да бъдат изследвани на етапа на одобряване на самия ПУП, а не към настоящия момент.

Обявлението за предстоящото отчуждаване, съставено на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗОС, е публикувано в три всекидневника, както и на интернет страницата на Столична община и на определеното място в сградата на район „В.“ не по-рано от един месец след публикуването на обявлението.

Оценката на отчуждаваната част от имота е изготвена от лицензиран оценител инж. Г. Т., притежаваща сертификат за правоспособност от КНОБ за недвижими имоти.

Тя е направена въз основа на възлагателно писмо № СОА20-ГР94-4389 / 02.09.2020 г. от Кмета на СО, съгласно чл.22, ал.3 от ЗОБС. Оценката е изготвена през 20.10.2020 г., т.е. при спазване на тримесечния срок преди издаването на заповедта за отчуждаване по чл.22, ал.10 от ЗОБС.

По отношение на размера на оценката на имота, съответно на определените парични обезщетения, съдът прави следните изводи:

Целта на закона, при принудително отчуждаване на недвижими имоти за общински нужди, е собствениците да бъдат компенсирани с „равностойното парично обезщетение“. В тази връзка, ЗОБС установява начина на определяне на „равностойното парично обезщетение“.

Съгласно изричните разпоредби на чл.22, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗОБС, във връзка с §1, т.1, т.2 и т.3 от ДР на ЗОБС (в редакция с последно изменение с ДВ, бр.15 от 2011 г., т.е. към извършване на оценката, одобрена с процесната заповед) оценките се извършват по пазарни цени.

Исключение се допуска, само когато пазарната оценка на имота е по-ниска от данъчната и когато не могат да се определят пазарните цени на имоти с подобни характеристики поради липса на извършени сделки в съответната служба по вписванията /чл.22, ал.6 от ЗОБС/. Доколкото законът казва „липса“, т.е. не е налице нито една сделка, отговаряща на законовите изисквания, съдът приема, че оценка по предвидения в закона ред по метода на пазарните аналози би могла да се направи и при наличието само на един такъв аналог.

„Равностойното парично обезщетение“ се определя „в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, във връзка с който се прави отчуждението“, въз основа на пазарните цени на имоти с „подобни характеристики“, намиращи се „в близост до отчуждавания“ / чл.22, ал.5 от ЗОБС/.

Според §1, т.1 от ДР на ЗОБС „равностойно“ ще е паричното обезщетение, когато цената на отчуждавания имот или на съответната част от него е определена именно по

реда на този закон, т.е. ако спазени критериите за определянето му, посочени в закона. Законът дава легална дефиниция и на това, какво разбира под „пазарни цени на имоти с подобни характеристики” / §1, т.2 от ДР на ЗОБС/. За такива се приемат осреднените цени от сделки с имоти, осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота.

Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки.

Имоти, „намиращи се в близост до отчуждавания имот” в урбанизираните територии /§1, т.2 от ДР на ЗОБС/ са „имотите, които се намират в една и съща ценова зона с него“.

Съгласно §1, т.8 от ДР на ЗОБС "имоти с близки показатели на устройство и застрояване" са имотите с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в максималната плътност на застрояване е не повече от 5 на сто.

При горните дефиниции следва да се приеме, че за определяне на „равностойното парично обезщетение” по реда на чл.22, ал.5 от ЗОБС и §1, т.1 и т.2 от ДР на ЗОБС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики:

- да са възмездни сделки – посочени са покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, но след като е налице и добавката „други възмездни сделки”, значи изброяването не е изчерпателно;
- да се отнасят за имоти „в близост“ до отчуждавания, т.е. в урбанизираните територии в една и съща ценова зона;
- да са сключени между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните да е търговец, т.е. изключени са сделки, по които нито една от страните не е търговец;
- да са извършени в определен период – в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката;
- да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота;
- имотът, предмет на сделката да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на подробния устройствен план, във връзка с който се прави отчуждението, което означава, че двата имота:
- имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение;
- притежават еднакъв характер на застрояване;

- имат същите или близки показатели на устройство и застрояване, / като „близки показатели“ са при имоти с еднакъв характер на застрояване, при които разликата в макс. плътност на застрояване е не повече от 5 на сто /.

Конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план, за който се извършва отчуждаването. Конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, с предходен подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план, за който се извършва отчуждаването, които не са отчуждени съобразно предвижданията на предходния план, е предназначението им, определено с подробния устройствен план, действал преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост.

Размерът на равностойното парично обезщетение за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване. / чл.22, ал.6, 7 и 8 от ЗОБС/.

Т.е. за да е законосъобразна оценката по предвидения в закона метод, всички сделки, служили за пазарни аналози следва да отговарят на горните условия.

За пълнота следва да се отбележи, че разпоредбата на § 1, т.7, б. „б“ от ДР на ЗОБС е неотнормима към уредбата на „равностойното парично обезщетение“. Законът не изисква използваните пазарни аналози да представляват „равностойни имоти“ с оценявания. Допълнителните разпоредби на закона дават легални дефиниции на термини, използвани в самия закон. Определението за „равностойни имоти“ в § 1, т. 7, б. „б“ от ДР на ЗОБС не касае по никакъв начин реда за определяне на равностойното парично обезщетение по чл.22 от ЗОБС. Това определение касае поясняване на текстове, в които се среща термина „равностойно имот“ и това са само чл.21, ал.4 и чл.23, ал.1 от ЗОБС, неотнормими към процесния спор.

Определеното с процесната заповед обезщетение е в размер на 64 644,84 лв., от които за земята – 39 336,84 лв., за сградата – 6 253 лв. и за дворни подобрения – 19 055 лв.

За определяне на оценка, съобразно законовите изисквания, съдът е назначил, изслушал и приел по делото оценителна експертиза от в.л. инж. А. А.. Заклучението е прието по делото, без оспорване от която и да е от страните по предвидения процесуален ред.

Съдът не е длъжен да се съобрази с експертното заключение, а го обсъжда с оглед всички доказателства по делото и предвид приложимата нормативна уредба.

По отношение на равностойното парично обезщетение за земята, вещото лице, въз основа на представените от Агенцията по вписвания аналози, наличните по делото такива и след обстоен преглед на всички възможни пазарни аналози, описани в експертизата в отделна таблица, с изрично посочване на причината, поради което всеки от тях не отговаря на законовите изисквания да бъде ползван за аналог, които съдът напълно споделя, вещото лице е определило равностойно парично обезщетение за земята, което напълно съответства на изготвената в административната процедура оценка.

Както бе посочено по-горе, с оглед на разпоредбата на чл.22, ал.6 от ЗОБС, доколкото законът казва „липса”, т.е. да не е налице нито една сделка, отговаряща на законовите изисквания, съдът приема, че оценка по предвидения в закона ред по метода на пазарните аналози би могла да се направи и при наличието само на един пазарен аналог.

Съдът счита за правилно определеното от оценителя в производството обезщетение за земята в размер на 39 336,84 лв., което е потвърдено и от изслушаната и неоспорена по предвидения процесуален ред съдебно – оценителна експертиза.

По отношение на определеното равностойното парично обезщетение на подобренията в имота обаче, съдът счита, че заповедта е незаконосъобразна, доколкото е налице разминаване в оценката, която експертът в административната процедура е извършил, и тази по изслушаната експертиза. Предвид липсата на оспорване от страните и като счита, че експертизата е коректно, мотивирано и компетентно изготвена, съдът няма основания да не се съобрази с нея.

Оценката на вещото лице за сграда с идентификатор 68134.2816.2539.2 е в размер на 8 840 лв., а за другите дворни подобрения в имота – в размер на 24 4999,74 лв., вместо определените по заповедта за сградата – 6 253 лв. и за дворни подобрения – 19 055 лв. Спазено е правилото на чл.22, ал.14 от ЗОБС, като вещото лице изрично сочи, че както сградата, така и всички теренни подобрения са описани в одобрения с Разрешение за строеж № 16 от 07.03.2001 г. на Главния архитект на район „В.“ проект за модулна газостанция.

Доколкото съдът при определяне на равностойното парично обезщетение достига до извод, различен от административният орган, което води до извод за материална незаконосъобразност на оспорената заповед в тази ѝ част – отменително основание по чл.146, т.4 АПК, заповедта, следва да бъде изменена по отношение на определеното с нея обезщетение.

С оглед изхода на делото и при направените от страните искания, съдът, с решението следва да се произнесе и по въпроса за разносните по делото.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането за присъждане на разноси, направено от жалбоподателя, следва да бъде уважено. Такива са доказани в размер на 10 лева за държавна такса и 300 лева за възнаграждение на вещото лице и 700 лв. адвокатски хонорар, платени в брой при подписване на договора за правна помощ.

При направеното възражение от страна на ответника за прекомерност на платения адвокатски хонорар и с оглед не голямата фактическа и правна сложност на делото, съдът счита същото за основателно, като смята, че следва ответникът да бъде осъден за заплащане на такъв в минималния по Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения размер от 500 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 от АПК, и чл.27 от ЗОБС, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на Е. Б. С. Заповед № СОА19-РД40-119 / 18.12.2020 г. на

Кмета на Столична община, в частта за определеното с нея обезщетение, като **УВЕЛИЧАВА** същото от 64 644,84 лв. / шейсет и четири хиляди шестстотин четиресет и четири лева и 84 ст./ на 72 676,58 лв. / седемдесет и две хиляди шестстотин седемдесет и шест лева и 58 ст./.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. Б. С. сумата в размер на 810 / осемстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Препис да се изпрати на страните.

С Ъ Д И Я: